

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 39987

гр. София, 08.11.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 61 СЪСТАВ, в закрито заседание на осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **МАРИЯ Н. СТОЙКОВА**

като разгледа докладваното от **МАРИЯ Н. СТОЙКОВА** Гражданско дело № 20221110148773 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 140 ГПК.

Образувано е по искова молба, подадена от „*****“ ЕООД срещу „*****“ ЕООД, с която са предявени при условията на обективно кумулативно съединяване искове с правно основание чл. 361, ал.1 ТЗ, вр. чл.79, ал.1, пр. 1 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати сумата от 5100 лева, представляваща незаплатено възнаграждение по спедиционен договор от 19.05.2020 г., сключен между „*****“ ЕООД и „*****“ ЕООД, ведно със законна лихва от 07.09.2022 г. до окончателното изплащане и сумата от 1158,85 лева, представляваща мораторна лихва за забава за периода от 12.06.2020 г. до 07.09.2022 г.

Ищецът твърди, че на 19.05.2020 год. между „*****“ ЕООД, в качеството му на доверител и „*****“ ЕООД, в качеството му на спедитор, е сключен спедиционен договор, по силата на който доверителят е възложил срещу възнаграждение в размер на 5 100 лева, да сключи от името на спедитора и за сметка на доверителя договор за международен автомобилен превоз на товар с общо тегло от 17 287 кг. и обем от 9 метра на пода на тежкотоварен автомобил, представляващ елементи от метална ограда, с адрес на товарене „*****“ ООД-гр. *****, ул. „*****“ №63, дата на товарене 22.05.2020 год. и адрес на разтоварване: дружество *****, Република Франция, *****. Сочи, че в изпълнение на договорните си задължения е сключил договор за превоз с „*****“, което от своя страна е ползвало свързано с него лице и превозвач „*****“ ЕООД, който е извършил международния превоз с тежкотоварни автомобили с рег. №***** и *****. Поддържа, че на 22.05.2020 г. товарът е бил опакован и натоварен от страна на товародателя „*****“ ООД, като служители на товародателя също така са обезопасили товара чрез връзването му с предпазни колани, а на 28.05.2020 г. товарът е бил разтоварен на посочения в товарителницата адрес, като е приет от получателя без забележки, но в товарителницата е посочено, че палетите в задната част са счупени, а товарът е в насипно състояние. Независимо от това и поради осъществената доставка спедиторът е издал на доверителя фактура №4000*****/26.05.2020 г. за договореното възнаграждение в размер на 5 100 лева с ДДС. По повод на отразената в товарителницата забележка била осъществена процедура по

проверка на състоянието на товара от международен аварийен комисар, а констатациите били отразени в окончателен акт за проверка – били надраскани 80 на сто от общо 105 метални елемента POTEAU NPGV и 150 от общо 215 метални елемента POTEAU ZPR, като съгласно констатациите стойността за отремонтване на надрасканите елементи била около 12 000 евро. без ДДС, но получателят „*****“ ги е отремонтвал за сумата от 21 947,50 евро без ДДС. Сумата за ремонта била платена от „*****“ ЕООД, поради което последният я претендира от „*****“, „*****“ ЕООД и „*****“ ЕООД като обезщетение за допуснато увреждане на товара, за което е образувано т.д. №758/2021 год., VI-21 с-в по описа на СГС. Поддържа, че самото опаковане на товар е задължение на товародателя „*****“ ЕООД, а обезопасяването на товара в каросерията на камиона е задължение на превозвача, но в конкретния случай и тази дейност е извършена от служители на товародателя „*****“ ЕООД. Навежда, че доколкото товара е бил приет от получателя, макар и със забележки, на спедитора се дължи заплащане на възнаграждение. Допълнително посочва, че причината за уврежданията на товара са неправилни действия на товародателя „*****“ ООД по опаковане на вещта, а доколкото не превозвачът, а товародателят е извършил също така и натоварване и обезопасяване на стоката, именно той следва да отговаря за всички причинени вреди на вещта и не съществува годно основание ответникът да откаже да заплати възнаграждение. Посочва, че дори да се приеме, че превозвачът е отговорен за увредата, доколкото товара е повреден само частично, на спедитора се дължи поне частично заплащане на дължимото възнаграждение съобразно със стойността на приетия без забележки товар. Моли съдът да осъди ответника да заплати на ищеца сумата от 5100 лв., представляваща дължимо възнаграждение по спедиционен договор, сключен на 19.05.2020 г., както и 1585,85 лв. – мораторна лихва за периода от 12.06.2020 г. до 07.09.2022 г. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е депозиран отговор на исковата молба от ответника „*****“ ЕООД, с който оспорва предявения иск като недопустим и неоснователен. Оспорва твърденията на ищеца, че между „*****“ ЕООД и „*****“ ЕООД е сключен спедиционен договор. Посочва, че е сключил договор за продажба на метални елементисъс „*****“ ООД – Франция по фактури №50000**** и № 50000***** на обща стойност 42299,00 евро, издадени на 22.05.2020 г. от „*****“ ЕООД, като съгласно договора между страните продавачът „*****“ ЕООД се е задължил да достави посочените елементи на купувача на посочен от него адрес във Франция: *****, ***** Заявява, че във връзка с договора за продажба на 14.05.2020 г. е отправил запитване до „*****“ ЕООД за осъществяване на превоз на 17 тона товар от площадката в гр. ***** до Франция, като страните са разменили електронна комуникация на 14.05.2020 г. и на 18.05.2020 г., а на 19.05.2020 г. „*****“ ЕООД е изпратило на „*****“ ЕООД клиентска заявка – договор за превоз с молба за подпис и печат на заявката. Твърди, че на 22.05.2020 г. „*****“ ЕООД е изпратило на „*****“ ЕООД подписана и подпечатана заявката – Договор № ***** от 19.05.2020 г. за извършване на вътреобщностен превоз по релация България-Франция, при следните условия: дата на товарене: 22.05.2020 г., след обяд, адрес на товарене: *****, ул. „*****“ №63, товар – 9 метра на под, 17 тона метални каси и профили стр. товарене, вид

товар: метални изделия/необезопасен, дата на разтоварване: 28.05.2020 г. , адрес на разтоварване: Франция: F-263000, Rue col des Limouches, CHATEAUNEUF SUR ISERE и договорено навло от 4250 лв. без ДДС. Посочва, че „*****“ ЕООД е превзложило превоза на „*****“ ЕООД. Твърди, че на 22.05.2020 г. след обяд на посочения в договора адрес в гр. ***** описаните във фактури №50000***** и № 50000***** стоки са били предадени за превоз от „*****“ ЕООД на превозвача „*****“ ЕООД, който е издал международна товарителница, в която е описан товара по количество и вид, изпращача и получателя на стоките, фактурите и превозните средства: ***** и ***** и в товарителницата никъде не са описани забележки относно опаковката на товара/стоките. На 27.05.2020 г., при пристигане на стоките във Франция се установява, че вътре в ремаркетото на товарния камион палетите са се преобърнали, а товарът е пристигнал силно повреден, поради което получателят на стоките „*****“ ООД е направил снимки вътре в ремаркетото на товарния автомобил и прави забележка върху товарителницата „палетите в задната част счупени – товар в насипно състояние“ и е отбелязано, че превозните средства, с които са доставени стоките са с регистрационни номера ***** и ***** , т.е. регистрационните номера на автомобилите, с които са доставени стоките се различават от регистрационните номера на автомобилите, с които стоките са приети в ***** . Посочва, че „*****“ ЕООД е предявил иск за вреди от превоза срещу превозвачите „*****“ ЕООД. „*****“ и „*****“ ЕООД, по което е образувано търг.д. №758/2021 г. по описа на СГС, ТО, VI-21 с-в, постановено е решение, което не е влязло в сила, същото е предмет на проверка от въззивната инстанция и е образувано в.т.д. №433/2023 г., САС, ТО, 11 с-в. Посочва, че по посочените дела съдът е квалифицирал отношенията между „*****“ ЕООД и „*****“ ЕООД като договор за международен автомобилен превоз на стоки, а не спедиционен договор. Твърди, че доколкото между страните е имало договор за превоз, а не спедиционен договор, „*****“ ЕООД не е имало правата по чл.363 ТЗ. Посочва, че сключването на договор за международен автомобилен превоз се осъществява с подаване на заявка за международен превоз и нейното приемане от другата страна, а вписването в товарителницата на друго дружество превозвач означава, че превозвачът е извършил превоза изцяло с участие на друг превозвач. Заявява, че в процесния случай се прилага Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки (CMR).

На следващо място, прави възражение за погасяване по давност на претенцията на ищеца на основание чл.32, §1 от Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки (CMR), както и за погасяване на исквете за обезщетение за забава на основание чл.119 ЗЗД, поради което твърди, че предявените искове са недопустими на осн. чл.32, §4 от Конвенцията. Моли съдът да прекрати делото като недопустимо, евентуално – да отхвърли предявените искове като неоснователни. Претендира разноски.

Изложените от ищеца фактически обстоятелства, от които произтичат претендираните права и формулираният петитум, дават основание на съда да приеме, че е сезиран с искова претенция с правно основание чл. 361, ал. 1 ТЗ, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

По иска с правно основание **чл. 361, ал.1 ТЗ, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД** в тежест на ищеца е да установи наличието на: валидно облигационно отношение по спедиционен договор между „*****“ ЕООД, като спедитор и „*****“ ЕООД, като доверител, по силата на което ответникът се е задължил да заплати възнаграждение в размер на 5100 лв. с ДДС; че спедиторът е изпълнил точно задълженията си по договора, в това число и задължението да уведоми доверителя, че опаковката не е била подходяща; да прехвърли на доверителя документите и правата по договора.

При доказване на тези предпоставки в тежест на ответника е да докаже погасяване на вземанията, респ. да докаже възраженията си в отговора на исковата молба.

По иска с правно основание **чл. 86, ал.1 ЗЗД**, в тежест на ищеца е да установи възникването на главен дълг и забава в погасяването на същия за процесния период.

При доказване на горните обстоятелства, в тежест на ответника е да докаже погасяване на задължението, за което не сочи доказателства.

На основание чл. 153 ГПК като безспорни и ненуждаещи се от доказване следва да бъдат отделени следните обстоятелства: че на 22.05.2020 г. превозвачът „*****“ ЕООД е натоварил на адрес на товарене: гр. *****, на превозните средства с регистрационни номера ***** и ***** следните стоки: 17 тона и 9 метра на под метални каси и профили; на 27.05.2020 г. стоките са пристигнали на разтоварвания адрес: Франция: *****, ***** ***** при разтоварването се установява, че част от металните елементи са е частично увредени.

По доказателствените искания:

Представените с исковата молба и отговора на исковата молба писмени доказателства са допустими и относими към предмета на доказване по делото и следва да се приемат.

Следва да се уважи искането за допускане на съдебно – счетоводна експертиза със задачите, посочени в исковата молба.

Доказателственото искане на ищеца за събиране на гласни доказателства чрез разпит на един свидетел при режим на призоваване – С. А. А. за установяване на посочените в исковата молба обстоятелства е допустимо и относимо към предмета на спора, поради което следва да бъде уважено. На ищеца следва да се дадат указания да посочи адрес за призоваване на свидетеля.

Налице са предпоставките за насрочване на делото за разглеждане в открито съдебно заседание.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОБЯВЯВА на страните проекто-доклад по делото съобразно мотивната част на настоящото определение.

ПРИЕМА представените с исковата молба и отговора на исковата молба писмени доказателства.

ДОПУСКА изготвянето на съдебно-счетоводна експертиза със задачи, посочени в исковата молба.

НАЗНАЧАВА за вещо лице **П. А. Д.**

ОПРЕДЕЛЯ депозит за изготвяне на заключението в размер на 300 лв., вносими от ищеца по сметка на СРС в 1 - седмичен срок от връчването на определението.

Вещото лице да се призове след представяне на доказателства за внесен депозит.

ДОПУСКА събирането на гласни доказателствени средства чрез разпит на свидетеля С. А. А., при режим на призоваване, за установяване на посочените в исковата молба обстоятелства.

УКАЗВА на ищеца в 1-седмичен срок от съобщението да посочи адрес за призоваване на свидетеля С. А. А..

ОПРЕДЕЛЯ депозит за призоваване на свидетеля С. А. А. в размер на 50 лв., вносими от ищеца по сметка на Софийски районен съд в 1-седмичен срок от съобщението.

ДА СЕ ПРИЗОВЕ свидетелят С. А. А., след представяне на доказателства за внесен депозит и след посочване от ищеца на адрес за призоваване на свидетеля.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **06.02.2024 г. от 14:50 часа**, за която дата и час да се призоват страните - с препис от определението, като на ищеца да се връчи и препис от отговора на исковата молба и приложенията към него.

НАПЪТВА страните към медиация или друг способ за доброволно уреждане на спора, включително сключване на съдебна или извънсъдебна спогодба, като им **УКАЗВА**, че медиацията, като безплатна, доброволна и поверителна процедура за извънсъдебно решаване на спорове, приключва със споразумение, което се одобрява от съда и има силата на съдебна спогодба. За провеждане на процедурата страните следва да се обърнат към действащата при СРС Програма „Спогодби“, в Центъра за спогодби и медиация.

УКАЗВА на страните, че при приключване на делото със съдебна спогодба, същата има силата на влязло в сила решение, спорът ще се реши в по-кратки срокове, а и на основание чл. 78, ал. 9 ГПК половината от внесената държавна такса се връща на ищеца, като разноските остават за страните, както са ги направили, ако не е уговорено друго.

УКАЗВА на страните, че на основание чл. 237 ГПК, когато ответникът признае иска, по искане на ищеца съдът прекратява съдебното дирене и се произнася с решение съобразно признанието, както и че признанието на иска не може да бъде оттеглено.

УКАЗВА на страните, че на основание чл. 238 ГПК, ако ответникът не е представил в срок отговор на исковата молба и не се яви в първото заседание по делото, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие, ищецът може да поиска постановяване на неprisъствено решение срещу ответника или да оттегли иска. Ако ищецът не се яви в първото заседание по делото, не е взел становище по отговора на исковата молба и не е

поискал разглеждане на делото в негово отсъствие, ответникът може да поиска прекратяване на делото и присъждане на разноски или постановяване на неприсъствено решение срещу ищеца. Неприсъственото решение не подлежи на обжалване.

УКАЗВА на страните, че ако неоснователно причинят отлагане на делото, понасят независимо от изхода му разноските за новото заседание и заплащат глоба на основание чл. 92а ГПК в размерите по чл. 91 от ГПК.

ДА СЕ ВРЪЧИ, на основание чл. 146, вр. чл. 140, ал. 3 ГПК, препис от настоящото определение на страните, ведно с проекта за доклад по делото, а на ищеца – и препис от отговора на исковата молба, като страните могат да вземат становище по доклада и дадените в него указания най-късно в първото по делото съдебно заседание.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____